

YOL HİKAYESİ

Bölgede başsağlığı adeti çok önemlidir.

İlçede biri vefat etmişse zengin veya fakir olması hiç fark etmez, ilçede oturan herkes başsağlığı için ziyarete giderdi. Yillardır bu gelenek hiç değişmedi.

Başsağlığı temennisi belli bir sıra gözetilerek yapılırdı. Erkek ziyaretçiler için ayrı kadın ziyaretçiler için ayrı bir ev tahsis edilirdi. Cenaze sahibi olan ailenin ikinci derece akraba ve gençleri gelen misafirleri evin dışında karşılarlar, içeriye kadar refakat eder yol gösterilirdi. Yeni gelen ziyaretçi odaya girince ölenin birinci derece yakınları hep beraber ayağa kalkar, gelen misafir veya misafirlerle beraber otururlar, odada bulunan İmam Kur'an-ı Kerim'den bir bölüm okuyup, Fatiha suresi okunduktan sonra yeni gelen misafirler ölenin birinci derece yakınları ile beraber ayağa kalkarlar, ellerini göbük hizasında birleştirerek:

Emir Allah'ın başımız sağ olsun derler ve otururlardı.

Mustafa Kabakcı

Vefat eden Kürt bir aileye mensup ise gülsuyu kolonya, şekerli çay, eğer misafir dışardan gelmişse bir başka yemek ikram edilirdi. Çay içilirken de dünyanın geçici olduğuna kaza ve kadere dair konuşmalar yapılırdı.

Ziyaretler bir ay kadar devam eder.

Vefat eden Türk bir aileye mensup ise misafirlere; gülsuyu kolonya, şerbet veya şekeri yanında çay, yemek vakti ise cenaze evinde olan herkese komşulardan gelen yemek ikram edilir, bu ziyaretler bir hafta devam ederdi.

Mehmet amca, ilçe merkezin de herkes tarafından sevilen bir esnaftı. Çocuklarından birkaçı yurtdışına çalışmaya gitmişti. Küçük oğlunu okutmak en büyük ideali idi. Bunun için oğluna çok emek çekti. Özel okul kurslar yıllarca devam etti. Emekleri boşa gitmedi Veli üniversiteyi kazandı.

Veli, halim selim, sessiz gayretli bir gençti. Törenle okuluna yolcu edildi, tatil dört gözle beklendi. O ailenin yüz akı idi.

Yaz tatiline geldiğinde; Veli de değişiklikler başladı. Mehmet amca onu anlamakta zorlanıyordu. Sık sık tartışmaya başlamışlardı:

Mehmet amca; Allah, din, İman, Çanakkale, komşularımız, devletimiz, hısım akrabalarımız derken, Veli; geçmiş masallar, Zerdüş, hava, sömürü, özgürlük, işgal, gerilla, düşman, diyordu.

Veli ikinci sınıfın üçüncü ayında kayboldu.

Bir gece yarısı Mehmet amcanın telefonu çaldı. Veli:

Baba dağdayım iyiyim, gerilla oldum diyordu.

Mehmet amca, günlerce kendine gelemedi. İşyerini açmıyor, evde hiç kimse ile konuşmuyor sadece sigara içiyordu.

Hanımı geceleri için için ağladığını duydu, sormadı. Ne yapalım kader dedi, bütün

Derin Millet

cesaretini toplayıp.

Ölseydi keşke! Cevap yüreğine dağ gibi oturdu kaldı, anneydi, doğru bulmamıştı oğlunun yaptığını. Her namaz sonunda lanetler yağdırdı oğlunun aklını çelenlere.

İkinci telefondaki ses üzgündü panik halindeydi.

Baba kurtar! Dedi ve kapattı.

Mehmet amca'nın yüreğine yeni bir ateş düşmüştü. Gitmedik şehir çalmadık kapı bırakmadı, çaresizdi.

Üçüncü telefon karanlık bir sest:

Gerilla öldü! Diyordu. Başka bir ölüm olsa ev çılgın olur çırpınırdı. Sessiz bir yas her köşeyi doldurdu.

Karakola davet edildi.

Cenazenin yeri ve teslim şekli anlatıldı! Anlatanda dinleyende yere bakarak konuştu.

İlçede herkes ama herkes Kürt-Türk Mehmet Amcaya ziyarete geldi.

Başsağlığı dilenmedi! Konuşulmadı! Kur-an okunmadı!

Her gelen Mehmet Amca'yı sıkı sıkıya kucakladı. Gözler hep dolu dolu idi.

Derin millet diyeceğini demişti.

Mehmet kardeşim, sen bizim kardeşimizsin, oğlun da oğlumuz. Dünya bir olsa senden vazgeçmeyiz. Ama oğlun yanlış yaptı!

Mehmet Amca cevap verdi:

"Düğünü bir, nikahı bir, yemeği bir, türküsü bir, tarihi bir, töresi bir, Süleymaniyesi bir, mezarı bir, bayramı bir olanları ayırmaya dünyanın gücü yetmez!. Dili mi farklı?"

Bunada Hz. Mevlana cevap veriyor.

"Aynı dili konuşanlar değil aynı duyguyu paylaşanlar anlaşır."